

Életrajz - David J.C. MacKay

1967. április 22-én születtem, Donald MacKay és Valerie MacKay ötödik és legkisebb gyermekeként. Mielőtt 1985-ben elhagytam otthonomat, hogy a cambridge-i Trinity Egyetemen folytassam tanulmányaimat, minden reggel sós zabkását ettem, elmentem az iskolába, fociztam vagy rounders-t (egy baseballhoz hasonló labdajátékot) játszottam (5-10 éves koromban). Sokat tanultam (11-18 éves koromban, egy Newcastle under Lyme-ban lévő kiváló középiskolában). Hazamentem, ahol csodálatos ebéd várt, és apám mindig lehordott az ördögi viselkedésem miatt (bár a hozzánk érkező látogatók szerint én egy nagyon jól nevelt gyermek voltam).

Judóztam, hokiztam, hegedültem, brácsáztam és sokat bicikliztem. Csak egyszer mentem disco-ba, tehát még mindig jól hallok, és a ruháim sem büzlenek a cigi és a sör szagától. És nincsenek „hagyományos” társadalmi készségeim.

Amikor 18 éves voltam, Angliát képviseltem a Nemzetközi Fizikai Diákolimpián, amelyet Jugoszláviában rendeztek meg, és nagyszerűen szórakoztam a német és kanadai társaimmal.

A Trinity Egyetemen a természettudomány nagyon tetszett. Vettem magamnak egy csónakot, krocketteztem, és egy évig a Great Court-ben laktam. A szünidőkben hegyet másztam Wales-ben és Skóciában. A fizika szakos záróvizsgám után egy pár hetet eveztem, és részt vettem a „May Week” nevű tanévzáró ünnepségsorozat keretében az evezősök ebédjén Trinity-ben (ami – neve ellenére – természetesen júniusban volt; ez mindenki számára érthető, aki már volt Cambridge-ben).

Nehéz döntés volt, hogy a Caltech-en (*California Institute of Technology*) vagy Edinburgh-ben szerezzem-e meg a tudományos fokozatomat. Végül a Caltech győzött. Kaliforniában rájöttem, hogy érdekel a zöld politika, és megalapítottam a Caltech Környezetvédelmi Munkacsoportot. Vettem egy autót (Caltech Los Angeles-ben van) és rájöttem, hogy nem akarok az autók társadalmában élni. Caltech egy óriási tudományos hely volt, de vissza akartam menni Cambridge zöldjébe, amilyen gyorsan csak lehetett.

Szerencsémre a doktorátus után kaptam a Darwin Egyetemen egy kutatói állást. Vettem egy házat és pár biciklit, többek között egy (összecukható) Brompton-t és egy tandemet is.

Összegyűlt egy jó kis pszichológus csapat, és elkezdtem velük frizbizni a Jesus Green parkban. Pár év múlva adjunktus lettem a Fizika Tanszéken. 1999-ben a természettudományok docensévé, 2003-ban pedig professzorrá avattak. 2003-ban megjelent egy könyvem *Information Theory, Inference, and Learning Algorithms* címmel (szabadon hozzáférhető az interneten). 2008-ban megjelent a *Fenntartható energia mellébeszélés nélkül* című könyvem (szintén szabadon hozzáférhető az interneten). 2009-ben a brit Energetikai és Éghajlat-változási Minisztérium vezető tudományos tanácsadójává neveztek ki.

Még mindig sóval eszem a zabkását.